

БАДЊЕ ВЕЧЕ У НОВОЈ ЦРВЕНКИ 1951. ГОДИНЕ

Долази Бадње Вече,
секира се у даљини чује,
неко Бадњак сече,
да нас обрадује.

Вуку коњи санке,
на њима Бадњак блиста,
снег запао у опанке,
чека се рођење Христа.

Испод звоника с крстом,
Бадњак ко сунце сино,
упаљач кресну прстом,
пламен се у небо вино.

Око Бадњака маса,
песма се весела ори,
запева неко из гласа,
Бадњак пуцкета и гори.

Прескачу ватру млади,
подижу руке небу,
свештеник кандилом кади,
промрзле ноге зебу.

У заносу весеља света,
Озна опколи масу,
устреми се ко авет клета,
хапшења кренуше у часу.

Неки бедник потказа,
те се Озна створи,
Христ се рођењем показа,
Бадњак и данас гори.

Угљеша Слијепчевић